

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117228607
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Pribula
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4117228607.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Pribulu a sudcov JUDr. Borisa Minksa a JUDr. Olivera Kolenčíka v spore žalobkyne: I. S., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. XXX, zastúpená: Občianske združenie Centrum správnej pomoci Martin, so sídlom Martin, J. Š. Šikuru 4850/1, IČO: 51 472 236, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 792 752, zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubáňho 16, IČO: 47 233 516, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o ochrane práv spotrebiteľa, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 7Csp/147/2017-131 z 30. novembra 2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobkyni voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v plnom rozsahu**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom č. k. 7Csp/147/2017-131 z 30. novembra 2018, uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni titulom bezdôvodného obohatenia sumu 1 836,48 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalobkyni priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 1 ods. 2, § 2 písm. g/, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 53 ods. 1, 5, § 54 ods. 1, 2, § 100 ods. 1 a § 107 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. V odôvodnení rozhodnutia poukázal na to, že žalobkyňa sa žalobou doručenu súdu prvej inštancie dňa 09. 10. 2017 domáhala voči žalovanému zaplata sumy v celkovej výške 1 836,48 eura. Žalobu odôvodnila tým, že strany sporu uzatvorili dňa 27. 04. 2015 zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500112434, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni spotrebiteľský revolvingový úver vo výške 1 500 eur a súčasne dňa 27. 04. 2015 bola uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. 8500112433, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý spotrebiteľský revolvingový úver vo výške 1 500 eur. Predmetné zmluvy boli spotrebiteľskými zmluvami, pri ktorých žalobkyňa konala v postavení spotrebiteľa, pričom v dobrej viere uzatvárala predmetné zmluvy so žalovaným, od ktorého očakávala, vzhľadom na jeho podnikanie, že koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Namietala, že žalovaný nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Predmetné zmluvy nespĺňali náležitosti zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a to pokiaľ ide o § 9 ods. 2 písm. k/, a to údaj o výške, počte, termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými

sadzami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluvy obsahovali len údaj o výške mesačnej splátky vrátane úrokov ako jednu splátku. Absentoval údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. V tomto smere nepostačoval údaj o dátume splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení veriteľa o schválení revolvingového úveru a ani odkaz v Zmluvných dojednaniach, dokumenty neboli podpísané žalobkyňou. Oznámenie o schválení revolvingového úveru bol jednostranne podpísaný dokument, nešlo o súčasť zmlúv. Splátkový kalendár nebol obojstranne podpísaný, nešlo o súčasť predmetných zmlúv. Z uvedených dôvodov považovala predmetné zmluvy za bezúročné a bez poplatkov. Dodala, že poplatok za poskytnutie úveru bol strhnutý hneď a dostala na svoj účet sumu 1 350 eur, pričom na poskytnuté sumy 1 350 eur zmluvy neexistujú. Odplatu za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytnutí služieb vo výške 1 229,76 eura považovala za neprimerane vysokú a v rozpore s dobrými mravmi. Uvedená suma slúžila len záujmom veriteľa a po materiálnej stránke jej ako spotrebiteľovi nebolo nič dodané. Poukázala na rozdielnosť bodov 5. a 6. zmluvy v časti údajov RPMN, ako aj na skutočnosť, že zmluvnú pokutu pri omeškaní vo výške 0,04 % z dlžnej sumy, považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Keďže žalobkyni bola na predmetný úver č. 8500112434 poskytnutá reálne suma 1 350 eur, pričom zaplatila na úver sumu v celkovej výške 2 268,24 eura, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predstavuje 918,24 eura (2 268,24 - 1 350). Rovnako tak bola žalobkyni na úver č. 8500112433 poskytnutá reálna suma vo výške 1 350 eur, pričom uhradila celkovo 2 268,24 eura, bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného predstavuje sumu 918,24 eura (2 268,24 - 1 350).

4. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Uvedenie spôsobu započítania zákonná úprava vyžaduje len v prípade, ak je spotrebiteľský úver úročený viacerými úrokovými sadzbami. Predmetné zmluvy obsahujú výšku splátky, termín jej splatnosti ako aj počet splátok - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ako aj v splátkovom kalendári, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. V oznámení o schválení úveru bol uvedený aj dátum prvej splátky. Zmluvy obsahujú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. Ak by zmluva mala obsahovať rozpis splátky na časť istiny a úroku a vo vzťahu ku každej zložke by bolo nutné uvádzať termín splatnosti, či počet splátok, potom by zákonná úprava ohľadne práva spotrebiteľa vyžiadat' si tzv. amortizačnú tabuľku nemala žiadny význam. Uvedené podporuje aj novela zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorej sa § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. nahrádza v časti „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ slovným spojením „frekvencia splátok“. Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi predstavuje nielen potvrdenie akceptácie predloženého návrhu na uzatvorenie zmluvy (v podobe žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru), ale aj súčasť zmluvy ako takej. Údaj o splatnosti poslednej splátky vyplýva nielen zo spomenutého splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Predmetné zmluvy tak obsahujú údaj o konečnej splatnosti úveru. Doba trvania zmluvy je totožná s dátumom poslednej splátky úver, resp. revolvingu. Ohľadne bodov 5. a 6. zmluvy v časti údajov o RPMN dodal, že ide o údaj, ktorý nie je zmluvnou podmienkou a ani sa v zmysle žiadneho zákona dohodnúť nedá. V bode 5 formulára žiadost' o poskytnutie revolvingového úveru sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti predpokladaná RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený v bode 6 ako RPMN za úver. Rozdiel vyplýva z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení, hodnota je v bode 6 uvedená presne. Skutočnosť, že žalobkyni bola poskytnutá nižšia suma bolo spôsobené tým, že žalovanému bol uhradený poplatok za poskytnutie úveru, splatný započítaním oproti výške poskytnutého úveru, ktorej okolnosti si žalobkyňa bola pri podpise zmlúv vedomá, keďže o nej bola informovaná nielen prostredníctvom formulára, ale aj finančného sprostredkovateľa žalovaného. Uzatvorenie dohody nebolo podmienkou poskytnutia úveru, čo vyplýva z článku I. bod 2 Dohody, bola osobitne podpisovaná, čo preukazuje jej samostatnosť od ostatného obsahu zmluvy revolvingového úveru. Samotné poskytovanie služieb vo viacerých prípadoch predpokladá iniciatívne konanie dlžník (napr. odklad splátok), u iných je zase logické, že ich dodávateľ poskytuje automaticky (napr. informácia o prijatí platby). Znenie dohody pri údajoch o jednotlivých službách obsahuje aj informáciu o tom, ktoré služby sú poskytované automaticky a ktoré na základe podnetu druhej zmluvnej strany. Jej obsahom nebola iba možnosť odkladu splátok. Žalobkyňa nevyužila možnosť výpovede dohody. Pokiaľ išlo o zmluvnú pokutu vo výške 0,04 % denne, táto nie je neprijateľnou zmluvou podmienkou, keďže neprekračuje maximálnu povolenú výšku zmluvných sankcií. Záverom dodal, že žalobkyňa nepreukázala požadovaný nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, t. j. momentu, kedy sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení v zmysle § 107

Občianskeho zákonníka. Ako prostriedky procesnej obrany pripojil inšpekčný záznam z 31. 05. 2011, dohodu o zrušení dohody o poskytovaní služieb.

5. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedla, že pre posúdenie predmetných zmlúv je rozhodujúca právna úprava v čase ich uzatvorenia. Poskytnutá suma bola znížená o poplatok, a preto k platnému uzatvoreniu zmluvy nedošlo. Namietala, že do RPMN nebol započítaný poplatok za službu a poplatok za úver. Žalobu podala 09. 10. 2017 potom ako prestala platiť úveru, pretože sa internete dozvedela, že úvery žalovaného sú v rozpore so zákonom, a preto sú zo zákona bezúročné. Bola kontaktovaná spoločnosťou, ktorá sa zaoberá vymáhaním úverov žalovaného. Mala za to, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo okamihom, kedy prijal od žalobkyne plnenie prevyšujúce sumu skutočne poskytnutého úveru.

6. Žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že žiaden zákon platný a účinný v Slovenskej republike a rovnako ani predpis unijného práva neurčuje a ani neurčoval v čase uzatvorenia zmlúv rozdelenie splátky na časť istina, úrok a iné poplatky. Exaktné uvádzanie termínu konečnej splatnosti úveru je aj s prihliadnutím na charakter uzatvoreného zmluvného vzťahu, ktorý predpokladá možnosť poskytnutia revolvingu, iracionálne, preto je potrebné vychádzať z doby trvania zmluvy, ktorá je totožná s dátumom poslednej splátky. Popiera, že nedošlo k platnému dojednaniu dotknutých zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Za nedôvodné považuje aj tvrdenia, že v rozpore s § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z. z. nezapočítal poplatok za služby, t.j. odplatu v zmysle dohody o poskytovaní služieb a poplatok za úver. Dodal, že výška odplaty predstavuje dohodu o cene služby, je vylúčené aby odplata za poskytovanie služieb v zmysle uvedenej dohody bola zahrnutá do výšky RPMN, a to z dôvodu doplnkového a dobrovoľného charakteru tohto zmluvného dojednania. Poplatok za úver je súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. To, že poplatok je započítaný do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť, vyplýva aj zo zmluvy samotnej, a to v bode 5. a 6. zmluvy, kde sa uvádza celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť, t.j. úver + úroky za celú dobu + poplatok za čerpanie úveru). Z uvedeného je zrejmé, že poplatok za poskytnutie úveru je súčasťou celových nákladov.

7. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie, z ktorého dospel k záveru, že nebolo sporu o tom, že žalobkyňa a žalovaný uzatvorili dňa 27. 04. 2015 dve zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 8500112433 a č. 8500112434 s tým, že išlo o zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z., na ktorú sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z. z. (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Predmetné zmluvy posúdil súd ako zmluvy spotrebiteľské, na ktoré je potrebné aplikovať všetky ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Tieto ustanovenia sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Keďže v danom prípade išlo o spotrebiteľský úver upravený zákonom o spotrebiteľských úveroch, z tohto dôvodu súd pristúpil ku skúmaniu predmetnej zmluvy z pohľadu dodržania podstatných náležitostí zmluvy uvedených v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 27. 04. 2015.

8. Preskúmaním predmetných zmlúv o úvere dospel k záveru, že zmluvy nemajú zákonom požadované náležitosti, a to údaj o konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, a údaj o termínoch počte výške splátok istiny, úrokov a iných poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ vyložil eurokonformne, vychádzajúc zo smernice 2008/48/ES.33. Pokiaľ išlo o eurokonformný výklad § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22. 02. 2018 (a následne aj 3 Cdo 56/2018 zo dňa 17. 04. 2018). Aplikujúc závery uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretých zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. 8500112434 z 27. 04. 2015 a č. 8500112433 z 07. 04. 2015 dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je možné ani pri eurokonformnom výklade ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. dospieť k tomu, že zmluvy majú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ cit. zák., a to z dôvodu, že v zmluve č. 8500112434 síce bola dohodnutá výška mesačnej platby v sume 87,24 eura (splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb), výška mesačnej splátky 53,08 eura (vrátane úrokov) a dohodnutý je

aj počet splátok 36, a rovnako tak v zmluve č. 8500112433 bola dohodnutá výška mesačnej platby v sume 87,24 eura (splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb), výška mesačnej splátky 53,08 eura (vrátane úrokov) a dohodnutý je aj počet splátok 36, ale ani v jednej z predmetných zmlúv nebol určený termín splatnosti jednotlivých splátok, a to ani konkrétnym časovým údajom, ani iným nepochybným spôsobom umožňujúcim identifikovať dátumy splátok, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v zmluve nie je určená ani splatnosť prvej splátky.

9. Z uzavretých zmlúv nie je zrejma doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ, pretože chýbalo konkrétne určenie dátumu a ani podmienky zmluvy neumožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum poslednej splátky a aj konečnej splatnosti úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva už z konštatovaného zistenia o chýbajúcom údají o splatnosti prvej splátky a následne splatnosti každých ďalších splátok. Súd prvej inštancie neprihliadol na skutočnosť, že dátum prvej splátky a dátum poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa, a to pre zmluvu č. 8500112433 z 27. 04. 2015 a pre zmluvu č. 8500112434 z 27. 04. 2015, keďže uvedené oznámenie malo charakter informácie o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej žalobkyni ako dlžníkovi a nebolo súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nebolo súčasťou zmluvy o úvere. Uvedené platí aj pre splátkový kalendár, ktorý nebol podpísaný žalobkyňou. Zo zmluvy o úvere nevyplýva, že by toto oznámenie, či splátkový kalendár mali byť neoddeliteľnou súčasťou predmetnej zmluvy, resp. že by k zmluve bezpochyby prináležali a tvorili so zmluvou jeden celok.

10. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 850012434 a č. 8500112433 z 27. 04. 2015 a dohody o poskytovaní služieb č. 8500112434 a dohody o poskytovaní služieb č. 8500112433 z 27. 04. 2015, posúdil prvoinštančný súd ako vzájomne závislé, keďže dohody o poskytovaní služieb závisia od zmlúv o úvere, lebo upravuje poskytovanie doplnkových služieb. Z obsahu dohody bolo zrejme, že jej predmet súvisí s pohľadávkou veriteľa z titulu úveru poskytnutého žalobkyni. Bez úveru poskytnutého na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere by vzťah založený dohodou o poskytovaní služieb nemal význam. Dohoda o poskytovaní služieb by nevznikla bez zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto ak v súvislosti s dohodou o poskytovaní služieb bola žalobkyňa povinná platiť odplatu vo výške 2,53 % mesačne, t. j. vo výške 34,16 eura pre každú dohodu, t. j. spolu vo výške 1 229,76 eura pre každú dohodu, táto odplata bola nesporne poplatkom, ktorý ovplyvňoval celkovú sumu, ktorú bola žalobkyňa povinná z titulu splatenia úveru zaplatiť. Sporná odplata nebola zahrnutá do celkovej čiastky 2 060,88 eura, ktorú mala žalobkyňa ako dlžník na základe každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zaplatiť. Do pozornosti dal § 9 ods. 13 ZoSÚ. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy s výnimkou poisťovnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia. Prvoinštančný súd poznamenal, že mu je známa právna úprava účinná od 23. 12. 2015, ktorú nemožno aplikovať na dané konanie. Náklady vynaložené na poskytovanie služieb, či už odoslaním informácie o zostávajúcich záväzkoch formou sms alebo mailovej správy 1x mesačne, odoslaním informácie pred splatnosťou splátky formou SMS 1x mesačne, poskytnutím informácie o prijatí platby 1x mesačne, preparovaním platby alebo vyhotovením a zaslaním kópie dokumentácie najviac 3x počas trvania záväzku, zmenou zmluvy na podnet klienta najviac 3x počas trvania záväzkov, a to v zmene kontaktných údajov, doplnenie spoludlžníka, zmene bankového spojenia, bezplatným odoslaním troch upomienok alebo odklade splatnosti splátok a to troch akýchkoľvek podľa zmluvy po splatení prvých troch splátok v prípade dlhodobej PN alebo strate zamestnania, podpore call centra a osobnom stretnutí s viazaním finančným agentom 1x mesačne, sa nedajú porovnať s celkovou výškou odplaty 1 229,76 eura, ktorá predstavuje viac ako 91 % úveru (ktorý bol v skutočnosti poskytnutý vo výške 1 350 eur, celková výška odplaty 1 229,76 eura). Súd považoval za právne bezvýznamné, aká terminológia sa použije na označenie platby za poskytnutie služieb (odmena/poplatok). Podstatné je, že ide o plnenie za doplnkové služby, a z materiálneho hľadiska ide o platbu spojenú s poskytnutím úveru a predstavuje poplatok. Problémom a dôvodom neprijateľnosti odplaty je jej netransparentnosť a jej výška, výrazne presahujúca náklady žalovaného na uvedené doplnkové služby a obchádzanie skutočných úrokov a skutočnej RPMN. Ak by bola odplata zahrnutá v RPMN, jej celková výška by bola omnoho vyššia ako bolo uvedené v každej zo zmlúv. Odplata sa svojim rozsahom približuje sume reálne poskytnutého úveru pre každú zmluvu vo výške 1 350 eur, preto dohodu o poskytovaní služieb č. 8500112434 a č. 8500112433 považoval súd za neplatnú z dôvodu jej rozporu s dobrými mravmi, ktorý videl v zjavnej neprimeranosti odplaty za poskytnuté služby a v zámere obísť neadekvátnu odmenu. Poukázal na to, že obe zmluvy o spotrebiteľskom úvere a obe dohody o poskytovaní služieb

boli dojedané ako typové zmluvy, obsah ktorých žalobkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť ovplyvniť, mala možnosť zmluvy a dohody iba ako celok prijať alebo odmietnuť a žalovaný v konaní nepreukázal opak, hoci bolo dôkazné bremeno na jeho strane.

11. Súd prvej inštancie skúmal všetky okolnosti dojednania dohody o poskytovaní služby v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a to, či sú v zmluvách obsiahnuté podmienky spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Napriek tomu, že dohody o poskytovaní služieb boli podpísané na samotných listinách, tvorili neoddeliteľnú súčasť zmlúv o revolvingovom úvere. Z výpovede žalobkyne bolo preukázané, že dohoda o poskytovaní služieb nebola individuálne dojednaná, pretože pri jej podpise nebola informovaná o jej náležitostiach a bola jej daná na podpis bez oboznámenia s jej obsahom a významom, a to spolu s ostatnými dokumentmi. Uviedla, že jej nebolo pri podpisovaní dokumentov, a to žiadosti, informácie o RPMN, dohody o poskytovaní služieb, nič vysvetlené, zo strany zástupcu žalovaného jej bolo povedané čo má podpísať, pričom v žiadosti o úver nebolo nič vyplnené. V bode 5 a 6 a tieto body boli vyplnené až v zmluve, ktorú jej zaslali poštou spolu s ďalšími dokumentmi ktoré podpisovala, keďže po ich podpísaní si ich zástupca žalovaného zobral. S ohľadom na uvedené výška odplaty mala byť zahrnutá do RPMN a celkovej výšky sumy, ktorú žalobkyňa mala zaplatiť. Výška odplaty za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb predstavovala mesačne 2,53 % zo sumy chváleného úveru zníženú o sumu poplatku za poskytnutie úveru, pričom táto bola mesačne vo výške 34,16 eura, t. j. spolu vo výške 1 229,58 eura, ktorá predstavuje takmer sumu úveru reálne poskytnutú žalobkyni pre každú zmluvu vo výške 1 350 eur.

12. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500112434 z 27. 04. 2015 je bezúročný a bez poplatkov, pričom tento jej bol poskytnutý vo výške 1 350 eur a na jeho úhradu doposiaľ zaplatila 2 268,24 eura, v dôsledku čoho vzniklo žalovanému na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 918,24 eura ako rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou zo strany žalobkyne. Rovnako tak úver poskytnutý žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500112433 z 27. 04. 2015 súd posúdil ako bezúročný a bez poplatkov, pričom tento jej bol poskytnutý vo výške 1 350 eur a na jeho úhradu doposiaľ zaplatila 2 268,24 eura, v dôsledku čoho vzniklo žalovanému na úkor žalobkyne bezdôvodné obohatenie vo výške 918,24 eura ako rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou zo strany žalobkyne.

13. V predmetnej veci došlo k bezdôvodnému obohateniu dňom, kedy žalobkyňa zaplatila čiastku, ktorou reálne splatila splátky požičaných finančných prostriedkov podľa uzatvorenej zmluvy a zaplatila tak finančné prostriedky navyše, teda najneskôr dňom 09. 09. 2016 pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500112433 a dňom 09. 09. 2016 pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 8500112434. V danom prípade k bezdôvodnému obohateniu došlo potom, ako žalobkyňa vyplatila žalovanému na každý úver nad poskytnutú istinu, teda uhradením 16.-tej splátky, pretože takto uhradila 1 395,84 eura oproti reálne poskytnutým 1 350 eur pre každú zmluvu. V danom prípade pre každú zmluvu bola 16. splátka uhradená dňa 09. 09. 2016. Deň nasledujúci začala plynúť premlčacia doba. Keďže žaloba bola podaná dňa 09. 10. 2017 nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný nie je a tento bol uplatnený v 3 ročnej objektívnej premlčacej lehote. Predmetom bezdôvodného obohatenia boli splátky splatené žalobkyňou odo dňa 09. 09. 2016 do 12. 07. 2017, a to pre každú zmluvu, preto ohľadne týchto splátok neuplynula, a to ani objektívna 3 ročná a ani subjektívna dvojročná premlčacia doba.

14. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobkyni sumu 1 836,48 eura do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

15. O trovách konania rozhodol prvoinštančný súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyni, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, aj keď principiálne by bolo namieste priznanie náhrady trov konania žalobkyni, v prejednávanej veci, avšak možnosť priznania náhrady vylučovalo to, že žalobkyni v konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (§ 255 ods. 1 CSP a contrario i za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 CSP).

16. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne. Namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávnych skutkových zistení a záverov a z nesprávneho právneho posúdenia veci. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel súd k záveru, že zmluva neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy, termíne konečnej splatnosti a termíne splatnosti splátok a oba

úvery preto posúdil ako bezúročné a bez poplatkov. Nestotožnil sa s konštatovaním, že uzavretá zmluva neobsahuje údaj o termíne konečnej splatnosti a o dobe trvania zmluvy. Poznamenal, že je podstatné, že táto náležitosť nemôže a ani nikdy nemohla byť dôvodom pre bezúročnosť úveru. Poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ v bode 58 rozsudku vo veci C-42/15. Do pozornosti odvolacieho súdu dal uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017. Náležitosť „konečná splatnosť úveru“ nepozná úijné právo, čo viedlo k zmene zákona č. 129/2010 Z. z. a táto náležitosť bola z uvedeného dôvodu dodržiavania úijného práva vylúčená. Ak uvádzanie konečnej splatnosti úveru bolo zo zákonnej úpravy vypustené, potom pri aplikácii znenia zákona do spomenutej novely je potrebné zachovať požiadavku na eurokonformný výklad zákona. Konkrétne vo vzťahu k termínu konečnej splatnosti to znamená, že s týmto údajom (náležitosťou) nemôže byť spájaný následok v podobe bezúročnosti, pretože členský štát takúto skutočnosť nemôže upraviť vo vnútroštátnom práve ako dôvod bezúročnosti a ďalej ani preto, lebo údaj o konečnej splatnosti nie je spôsobilý ovplyvniť posúdenie rozsahu záväzku spotrebiteľa.

17. Podľa názoru odvolateľa súd prvej inštancie nesprávne vyhodnotil dôkazy a dospel k nesprávnym skutkovým a právnym záverom. Zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru bola v posudzovanom zmluvnom vzťahu splnená, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok a spôsobom vyplývajúcim z čl. 4 ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru bol zároveň termínom konečnej splatnosti. Za správny nepovažoval ani záver o neuvedení doby trvania zmluvy, pretože v každej zmluve, v čl. 9 ods. 9.1 je uvedené, že sa zmluva uzatvára na dobu neurčitú. Uvedená náležitosť sa nachádza v oznámení veriteľa o schválení úveru a toto oznámenie predstavuje súčasť zmluvy. Pokiaľ ide o spôsob určenia termínu splatnosti splátky, tento bol určený dohodou zmluvných strán v čl. 2 bod 2.1. S poukazom na uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k nesprávnym záverom o dôvodoch bezúročnosti úveru, a teda aj o dôvode vzniku bezdôvodného obohatenia.

18. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadrila žalobkyňa, ktorá uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a navrhla odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil. Zdôraznila, že všetky spotrebiteľské zmluvy musia obsahovať zákonné náležitosti tak, ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Do pozornosti odvolacieho súdu dala rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/373/2017 z 28. marca 2018, ktorý jednoznačne uviedol, že termín konečnej splatnosti musí byť v spotrebiteľskej zmluve uvedený ako konkrétny termín, a to s uvedením dňa, mesiaca a roka. Pokiaľ ide o nedostatok náležitosti - doba trvania zmluvy, ide o údaj, ktorý má zabezpečiť, aby bol spotrebiteľ jasne a bez pochybností a ďalších výpočtov informovaný, kedy nastane konečná splatnosť úveru, teda do kedy bude splácať úver. Tento údaj v sporných zmluvách absentuje. Ďalej poukázala na rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/149/2018 z 31. júla 2018, v ktorom dospel súd k záveru, že údaj o konečnej splatnosti úveru musí byť spotrebiteľovi na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií zrejmý, teda musí viesť, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Rovnako v súvislosti s termínom konečnej splatnosti úveru poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/316/2014 z 8. septembra 2014 a sp. zn. 23Co/311/2013 z 26. novembra 2014. Záverom konštatovala, že čo sa týka predmetnej veci, nejde o žiadny revolving. V sporných zmluvách je uvedená doba trvania zmluvy (v mesiacoch), preto nejde o revolving. Predmetné úvery sú bezúročné a bez poplatkov aj pre neurčitosť RPMN a neurčitosť celkovej sumy na zaplatenie. Neurčitosť niektorej náležitosti má ten istý účinok ako keby zmluva náležitosť neobsahovala. Oznámenie veriteľa o schválení úveru je jednostranne podpísaný dokument zo strany žalovaného ako veriteľa a splátkový kalendár nie je podpísaný. Takéto dokumenty nemožno považovať za súčasť zmluvy.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP), prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario CSP, keď v zmysle § 219 ods. 3 za použitia § 378 ods. 1 CSP oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke krajského súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je (čo do vecnej správnosti napadnutého rozsudku) dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Súd prvej inštancie podľa zistenia odvolacieho súdu vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zistených skutočností vyvodil správny právny záver pre odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré bolo žalovaným v rámci odvolania spochybnované. Skutkové zistenia súdu prvej inštancie zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia vychádza z riadne zisteného skutkového stavu. V odvolacom konaní odvolací súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodnili postup podľa § 388 CSP tak, ako to žiadal žalovaný v odvolacom konaní. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že v danej veci prišlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného na úkor žalobkyne, a to z dôvodu, že súd prvej inštancie správne posúdil zmluvu o úvere č. 85000112433 ako aj zmluvu o úvere č. 85000112434 ako bezúročnú a bezpoplatkovú.

23. Odvolateľ v odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil absenciu obligatórnych náležitostí v sporných zmluvách, a to doba splatnosti splátky, termín konečnej splatnosti úveru, resp. dobu trvania zmluvy.

24. Odvolací súd poukazuje na správnu argumentáciu, že sporné úverové zmluvy nemajú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ, pretože v zmluve č. 8500112434 bola síce dohodnutá výška mesačnej platby v sume 87,24 eura (splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb), výška mesačnej splátky 53,08 eura (vrátane úrokov) a dohodnutý je aj počet splátok 36, a rovnako tak v zmluve č. 8500112433 je dohodnutá výška mesačnej platby v sume 87,24 eura (splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb), výška mesačnej splátky 53,08 eura (vrátane úrokov) a počet splátok 36, ale v oboch absentuje termín konečnej splatnosti. Nie je určený žiadnym konkrétnym časovým údajom, ani iným nepochybným spôsobom umožňujúcim identifikovať dátum poslednej splátky, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že v zmluve nie je určená ani splatnosť prvej splátky.

25. Ďalej odvolací súd konštatuje, že aj keď sa môže zdať, že termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, hoci v danej veci ide o poskytnutie tzv. revolvingových úverov (obe zmluvy o úvere sú zmluvami o revolvingovom úvere), ktorých rámec poskytovanej sumy (v tomto prípade 1 500 eur v prípade zmluvy o úvere č. 85000112433 a taktiež 1 500 eur v prípade zmluvy o úvere č. 85000112434) nemožno jednoznačne ohraničiť počtom splátok a konečným termínom splatenia úveru, a to s ohľadom na počet a výšku splátok, nie je tomu tak úplne. Je treba potrebné mať na zreteli, že ide o špecifický úver, ktorý má svoje odlišnosti od bežne poskytovaných spotrebiteľských úverov, ide aj napriek tomu o spotrebiteľský úver poskytnutý na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere spadajúcej pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Vzhľadom na to, že ide o zmluvu uzavretú medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pričom spotrebiteľ je prirodzene z hľadiska informovanosti slabšou zmluvnou stranou, je zvýšená jeho ochrana práve aplikáciou uvedeného zákona, ako aj príslušných ustanovení o spotrebiteľských zmluvách Občianskeho zákonníka. Keďže ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, táto musí spĺňať všetky obligatórne náležitosti tak, ako ich uvádza § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom následkom porušenia uvedeného ustanovenia je sankcionovanie zmluvy ako bezúročnej a bezpoplatkovej. Skutočnosť, že pri revolvingovom úvere nie sú striktné dané podmienky počas jeho trvania a v priebehu času môže prísť k ich zmene, nemení nič na tom, že spotrebiteľ by má byť v čase uzavretia zmluvy s dodávateľom informovaný o tom, kedy bude konečná splatnosť úveru za podmienok, aké boli dohodnuté. Argumentácia odvolateľa, že termín konečnej splatnosti úveru možno odvodiť od výšky splátky, počtu splátok a splatnosti konečnej splátky je podľa odvolacieho súdu nepostačujúca a nespĺňajúca kritériá jednoznačnosti a určitosti termínu konečnej splatnosti úveru tak, ako to má na zreteli Zákon o spotrebiteľských úveroch. Odvolací súd poznamenáva, že bolo potrebné stotožniť sa s názorom súdu prvej inštancie, že jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy bol v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase jej uzatvorenia je aj termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Tento údaj nemožno odvodzovať od termínov jednotlivých splátok, od splatnosti prvej a poslednej splátky a od počtu splátok, ale spotrebiteľ musí už na prvý pohľad bez akýchkoľvek matematických operácií presne vedieť, kedy, ktorým dňom dôjde ku konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (bližšie napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/465/2015 zo dňa 29. 01. 2016, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/1546/2014 zo dňa 22. 10. 2015).

26. Inými slovami aj pri revolvingovom úvere musí byť spotrebiteľovi uvedený predpokladaný objem čerpania, podmienky, rozsah splátkového čerpania a predpokladané časové súvislosti čerpania úveru. Iba tak si môže spotrebiteľ vytvoriť predstavu o jeho budúcom zaťažení, do ktorého spadá aj údaj o konečnom termíne poslednej splátky. Uvedené ale musí byť zrejme pred podpisom zmluvy. Predmetné zmluvy uzatvorené medzi stranami sporu však uvedenú obligatórnu náležitosť neobsahovali. Na uvedenom právnom závere nič nemení ani skutočnosť, že dátum prvej splátky a dátum poslednej splátky je uvedený v Oznámení veriteľa, a to pre zmluvu č. 8500112433 z 27. 04. 2015 a pre zmluvu č. 8500112434 z 27. 04. 2015. Odvolací súd sa stotožňuje s tým, že oznámenie má len charakter informácie o schválenom spotrebiteľskom úvere adresovanej žalobkyni ako dlžníkovi a nie je súčasťou návrhu alebo akceptácie návrhu, teda nemožno ho považovať za súčasť zmluvy o úvere. Nejde o otázku konsenzuálnosti vôľ účastníkov zmluvy, ale o náležitosť zmluvy ako dvojstranného právneho úkonu. Ak teda uvedený údaj chýbal, potom ide o vadu zmluvy, s ktorou zákon č. 129/2010 Z. z. spája následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pri podpise zmluvy tento údaj v žiadosti o poskytnutie úveru, ktorý bol na jednom dokumente schválený a tým aj „konvertovaný“ obsahovo na písomnú dvojstrannú zmluvu, nebol. Následne o pár dní po podpise žiadosti veriteľ - žalovaný produkoval chýbajúce údaje, keď oznámením stanovil dátum splatnosti prvej splátky a poslednej splátky. Uvedené údaje neboli v zmluve a v čase kreácie práv a povinností strán sporu. Išlo skôr o jednostranný (hoci adresovaný) právny úkon veriteľa spotrebiteľovi, ktorý nevytváral jeho predstavu o rozsahu a časových súvislostiach úveru pri podpise zmluvy, ale len dodatočne oboznamoval spotrebiteľa o tom, k čomu sa už zaviazal skôr.

27. Absencia údajov o dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti a termíne splatnosti splátky spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z. je sama o sebe dôvodom posudzovania zmluvného vzťahu uzatvoreného medzi sporovými stranami ako bezúročného a bezpoplatkového v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže otázka výšky plnenia žalobkyne žalovanému nebola sporná, správny bol tiež záver prvoinštančného súdu o bezdôvodnom obohatení žalovaného, a tak možno konštatovať, že napadnutý rozsudok v časti zaplatenia sumy 1 836,48 eura bol vecne správny. Vzhľadom na to, že odvolací súd nevidel žiadne pochybenie, ktoré v odvolaní namietal žalovaný, napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil s poukazom na § 387 ods. 1 a 2 CSP.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že v odvolacom konaní procesne úspešnej žalobkyni priznal plnú náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému, ktorý v odvolacom konaní nebol úspešný.

32. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP a § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).